

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 5Csp/111/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119446523
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Matúš Kalanin
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2021:6119446523.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudcom JUDr. Matúšom Kalaninom v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 53 255 739, proti žalovanej: L. Z., O.. XX. XX. XXXX, Z. V. P. XXXX/X R., XXX XX X. O. Z., o zaplatenie 3.000,- eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalobu žalobcu zamieťa.

Žalovanej proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa pôvodne podanou žalobou na Okresnom súde Banská Bystrica domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 3000,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,00 % ročne zo sumy 3000,- eur od 24.6.2017 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Svoju žalobu odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 23.6.2017 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s., Tomášikova 48. 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653 (ďalej len „postupca“) a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Postupca uzatvoril so žalovaným dňa 26.04.2011 Zmluvu č. XXXXXXXXXXX (ďalej len „Zmluva“), ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov (ďalej len „VOP“). Na základe Zmluvy postupca poskytol žalovanému peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve a vo VOP. Žalobca zastáva názor, že Zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa ustanovenia § 497 až 507 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, resp. zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Podľa ustanovenia § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka „zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.“ Žalovaný neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa Zmluvy, a tak postupca podaním zo dňa 24.01.2017 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 29.12.2016, pričom vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy najneskôr do 15 dní. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 5.739,51 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 4 643,87 eur, z riadneho úroku vo výške 930,79 eur, z úroku z omeškania vo výške 158,51 eur a z poplatkov vo výške 6,34 eur v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe

je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaný po postúpení pohľadávky do dnešného dňa vykonal nasledujúce úhrady: 0 eur. Dlžná suma predstavuje sumu vo výške 3.000,- eur, pričom pozostáva z neuhradenej istiny vo výške 3000,- eur. Zvyšnú časť dlžnej sumy vo výške 2 739,51 eur, ktorá pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 1 643,87 eur, z neuhradeného riadneho úroku vo výške 930,79 eur, z neuhradeného úroku z omeškania vo výške 158,51 eur a z neuhradených poplatkov vo výške 6,34 eur, si žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje úrok z omeškania podľa ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka počnúc dňom 24.06.2017, t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky.

3. Žalovaná sa k žalobe žalobcu nevyjadрила.

4. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s prílohami žaloby, a to Zmluvou o postúpení pohľadávok z 23.6.2017, Zmluvu o splátkovom úvere z 26.4.2011, Štandardnými európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere, Oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru z 24.1.2017 s kópiou doručky, Všeobecnými obchodnými podmienkami, Obchodnými podmienkami Slovenskej sporiteľne a.s. pre poskytovanie úverov a povolených prečerpaní privátnym klientom a MIKRO podnikateľom, Sadzobníkom poplatkov účinným od 1.2.2011, Výzvou z 22.3.2017, Výzvou z 25.11.2016, Výpisom z úverového účtu č. XXXXXXXXXXXX, Výpisom z úveru č. XXXXXXXXXXXX, Oznámením o postúpení pohľadávky z 30.6.2017, Pokusom o zmier z 15.10.2019 s poštovým podacím hárkom z 15.10.2019, návrhom žalobcu na pokračovanie v konaní na príslušnom súde, vyjadrením žalobcu z 5.5.2021 s prílohami, a to oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru z 24.1.2017 s kópiou doručky, poštovým podacím hárkom z 28.3.2017, výzvou z 22.3.2017, prednesom právneho zástupcu žalobcu a zistil nasledovný skutkový stav:

5. Pôvodný veriteľ a žalovaná ako dlžník uzatvorili dňa 26.4.2011 Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 6000,- eur žalovanej. Výška úrokovej sadzby bola 12,90% ročne, výška RPMN 15,71% ročne, priemerná hodnota RPMN bola 17,44% ročne. Žalovaná mala úver splácať v 120 mesačných splátkach, pričom splatnosť prvej splátky vo výške 13,74 eur bola dňa 30.4.2011 a následne dňa 20.5.2011 vo výške 95,79 eur a konečná splatnosť úveru bola 20.4.2021. Celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť bola v zmluve uvedená v sume 11287,82 eur.

6. Výzvou zo dňa 25.11.2016 oznámil právny predchodca žalobcu žalovanej, že k 24.11.2016 je v omeškaní so splácaním sumy 1098,80 eur a vyzval žalovanú na úhradu dlhu v lehote 15 dní od doručenia výzvy.

7. V oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti z 24.1.2017 právny predchodca žalobcu uviedol, že nastal prípad porušenia v zmysle bodu 8.1 písm. a) Produktových obchodných podmienok pre Hypotekárne a splátkové úvery Slovenskej sporiteľne, a.s. s účinnosťou od 1.1.2015. Oznámil žalovanej, že banka vyhlásila ku dňu 29.12.2016 mimoriadnu splatnosť pohľadávky zo zmluvy a vyzval žalovanú na úhradu pohľadávky v lehote 15 dní. Uvedená bola žalovanou prevzatá dňa 2.2.2017, ako to vyplýva z predloženej doručky.

8. Oznámením o postúpení pohľadávky z 30.6.2017 spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s. oznámila žalovanej, že pohľadávka z úveru č. XXXXXXXXXXXX bola na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 0666/2017/CE uzatvorenej dňa 23.6.2017 postúpená na žalobcu.

9. Výzvou zo dňa 22.3.2017 právny predchodca žalobcu vyzval žalovanú na úhradu dlhu v sume 5521,30 eur s tým, že ak dlžnú sumu neuhradí, banka je oprávnená postúpiť pohľadávku tretej osobe. Uvedená listina bola podaná na poštovú prepravu dňa 28.3.2017 ako je zrejmé z pripojeného podacieho hárku.

10. Pohľadávka voči žalovanej bola žalobcovi postúpená Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 0666/2017/CE uzatvorenej dňa 23.6.2017 medzi spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s. ako postupcom a spoločnosťou EOS KSI Slovensko, s.r.o.

11. Žalobca vo svojom písomnom podaní z 5.5.2021 uviedol, že žalovaný čerpal finančné prostriedky v sume 6000,- eur a celkovo uhradil žalobcovi sumu 5391,07 eur. Ďalej poukázal na ust. § 101, § 565, § 103, § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Pri dohode o plnení dlhu v splátkach môže veriteľ od dlžníka žiadať vždy len splnenie príslušnej splátky, ktorá sa stane splatnou (zročnou). Každá zo splátok

tak predstavuje samostatné plnenie a preto pre každú z nich plynie trojročná premlčacia doba podľa § 103 Občianskeho zákonníka samostatne. Občiansky zákonník ďalej v ustanovení § 565 umožňuje, aby sa veriteľ s dlžníkom dohodli, že ak sa nesplní niektorá splátka, môže veriteľ uplatniť právo na zosplatenie celého dlhu (tzv. strata výhody splátok). Veriteľ v takom prípade môže žiadať o zaplatenie celého dlhu, avšak toto svoje právo môže uplatniť len do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky, v opačnom prípade toto právo zaniká. Ak toto právo veriteľ uplatní, trojročná premlčacia doba, pokiaľ ide o celý zostávajúci dlh, začína plynúť odo dňa splatnosti splátky, pre nesplnenie ktorej došlo k vyhláseniu splatnosti celého dlhu. Ak však veriteľ toto právo nevyužije a ďalšia splátka sa stane splatnou, potom toto právo zaniká a vzniká mu až v prípade, ak dlžník nezaplatí ani túto, ďalšiu splátku dlhu. V posudzovanom prípade bolo preukázané, že žalovaný bol v čase vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru (29.12.2016) v omeškaní s plnením splátok po dobu dlhšiu ako 3 mesiace (od 20.10.2016). Keďže však právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť zaniká splatnosťou najbližšie nasledujúcej splátky, potom mimoriadna splatnosť úveru nemohla byť v posudzovanom prípade vyhlásená pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 20.10.2016. Oprávnenie žalobcu vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pre nezaplatenie tejto splátky totiž zaniklo v súlade s ust. § 565 Občianskeho zákonníka dňa 20.11.2016, t. j. splatnosťou ďalšej splátky úveru. Zároveň je potrebné uviesť, že ak by žalobca pre nesplnenie tejto splátky vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, potom by porušil ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, nakoľko žalovaný nebol v tom čase v omeškaní po dobu dlhšiu ako 3 mesiace. Z uvedených dôvodov je zrejmé, že v prípade, ak žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 29.12.2016 toto svoje právo uplatnil v súlade s ust. § 565 Občianskeho zákonníka pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 20.12.2016 a zároveň toto svoje právo uplatnil v súlade s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka po omeškaní spotrebiteľa s platením splátok po dobu dlhšiu ako 3 mesiace. V posudzovanom prípade teda došlo v súlade s ust. § 565 Občianskeho zákonníka a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru pre nesplnenie splátky splatnej dňa 20.12.2016. Premlčacia doba pre všetky splátky splatné po 20.12.2016 tak začala v súlade s ust. § 103 Občianskeho zákonníka plynúť od zročnosti splátky, pre nesplnenie ktorej došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru (v posudzovanom prípade od splátky splatnej dňa 20.12.2016) a uplynula by najskôr dňa 20.12.2019. Keďže žaloba bola na súde podaná dňa 27.11.2019, žalobca má za to, že svoj nárok uplatnil na súde pred uplynutím premlčacej doby. Vzhľadom na uvedené žalobca zastáva názor, že mu vznikol nárok na úhradu uplatnenej sumy spolu s príslušným úrokom z omeškania, nakoľko nárok uplatnený žalobou nemožno považovať za premlčaný. Žalobca v tejto súvislosti poukázal na Uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 25.5.2020, 15CoCsp/13/2020 ako aj na Uznesenie Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 12.04.2017, 17Co/228/2016. Žalobca poukázal na skutočnosť, že právny predchodca žalobcu dodržal všetky podmienky, ktoré mu ukladá ustanovenie § 92 ods. 8 ZoB. Podľa ustanovenia § 92 ods. 8 ZoB Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom. V tejto súvislosti žalobca poukazuje na to, že žalovaný bol v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a zároveň bolo preukázané, že žalovaný bol právnym predchodcom žalobcu opakovane vyzvaný na úhradu omeškaných splátok a to: 1/ výzvou zo dňa 25.11.2016 2/ výzvou označenou ako „Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti“ zo dňa 24.01.2017, ku ktorej žalobca pripojil kópiu doručky, ktorá preukazuje doručenie tejto výzvy žalovanému 3/ Výzvou zo dňa 22.03.2017, v ktorej bola žalovaná upozornená na možnosť postúpenia pohľadávky tretej osobe, a ku ktorej žalobca predkladá podací hárok preukazujúci jej odoslanie. Za kvalifikovanú výzvu právneho predchodcu žalobcu pritom možno považovať nielen výzvu zo dňa 22.03.2017, ale aj Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 24.01.2017, ku ktorému žalobca pripojil kópiu doručky. Na základe uvedeného považuje žalobca za nesporné, že v konaní bolo preukázané, že žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve banky v omeškaní

so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a teda bolo preukázané, že zo strany právneho predchodcu žalobcu nedošlo k porušeniu ust. § 92 ods. 8 ZoB. Žiadal žalobe vyhovieť.

12. Z predloženého výpisu z úveru č. XXXXXXXXXXXX, ako aj zo samotného vyjadrenia žalobcu z 5.5.2021 je zrejmé, že žalovanej bola dňa 26.4.2021 poskytnutá suma 6000,- eur a žalovaná z poskytnutého úveru uhradila sumu v celkovej výške 5391,07 eur.

13. Žalobca prostredníctvom právneho zástupcu na pojednávaní uviedol, že sa pridrižiava svojho písomného vyjadrenia z 5.5.2021 a žiada žalobe v celom rozsahu vyhovieť.

14. V § 497 Obchodného zákonníka sa uvádza, že zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

15. V zmysle § 52 ods. 1 až ods. 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

17. Ako vyplýva z ustanovenia § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

18. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

19. V zmysle § 54 ods. 1, ods. 2, Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

20. Ako vyplýva z § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

21. Ako vyplýva z § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

22. V zmysle § 2 ods. 1. písm. a) a b) zákona o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

23. Podľa § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

24. Ako vyplýva z § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka¹⁸⁾ musí obsahovať tieto náležitosti

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je zmluvnou stranou aj finančný agent, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej

25. V zmysle § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1, b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

26. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka účinného od 05.12.2018, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

27. Podľa § 875v Občianskeho zákonníka, konanie, predmetom ktorého je pohľadávka vzniknutá zo spotrebiteľskej zmluvy, začaté pred účinnosťou tohto zákona, sa dokončí podľa doterajších predpisov.

28. Podľa § 100 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

29. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

30. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

31. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

32. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

33. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

34. Podľa § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

35. V zmysle § 526 ods. Občianskeho zákonníka postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

36. Žalobcu súdu predložil Zmluvu o postúpení pohľadávok č. 0666/2017/CE zo dňa 23.6.2017 medzi spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s. ako postupcom a spoločnosťou EOS KSI Slovensko, s.r.o. a zároveň Oznámenie o postúpení pohľadávky z 30.6.2017 spoločnosti Slovenská sporiteľňa, a.s., ktorým žalovanej oznámila, že pohľadávka z úveru č. XXXXXXXXX bola na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 0666/2017/CE uzatvorenej dňa 23.6.2017 postúpená na žalobcu. Vzhľadom na uvedené

došlo k postúpeniu pohľadávky v danom prípade v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a formálne boli splnené aj podmienky ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, pokiaľ listinu z 24.1.2017 je možné považovať za výzvu v zmysle vyššie cit. ustanovenia.

37. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

38. Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemezí.

39. V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaná ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah všeobecných obchodných podmienok bol daný predchodcom žalobcu bez možnosti žalovanej privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka. Súd má za to, že tým, že na daný právny vzťah bol použitý režim Obchodného zákonníka, došlo by k znevýhodneniu postavenia žalovanej ako spotrebiteľa v danom právnom vzťahu.

40. Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

41. Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi záväzkového vzťahu je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

42. Súd na základe vykonaného dokazovania tak mal za preukázané, že medzi pôvodným veriteľom a žalovanou bola dňa 26.4.2011 uzatvorená zmluva o úvere, ktorá je zmluvou o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej mal byť žalovanej poskytnutý úver vo výške 6000,- eur. Výška úrokovej sadzby bola 12,90% ročne, výška RPMN 15,71% ročne, priemerná hodnota RPMN bola 17,44% ročne. Žalovaná mala úver splácať v 120 mesačných splátkach, pričom splatnosť prvej splátky vo výške 13,74 eur bola dňa 30.4.2011 a následne dňa 20.5.2011 vo výške 95,79 eur a konečná splatnosť úveru bola 20.4.2021. Celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť bola v zmluve uvedená v sume 11287,82 eur.

43. Súd sa musel v prvom rade zaoberať v zmysle vyššie citovaného ust. § 54a Občianskeho zákonníka skutočnosťou, či sa nejedná o premlčaný dlh.

44. K povinnosti ex officio skúmať, či žalobcom uplatnené právo na zaplatenie dlhu zo strany spotrebiteľa nie je premlčané, porovnaj napríklad rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 13Co/65/2019 zo dňa 19.6.2019.

45. Dňa 05.12.2018 nadobudol účinnosť zákon č. 343/2018 Z. z. z 27.11.2018, ktorým sa dopĺňa zákon č. 140/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov. Z vyššie cit. ust. § 54a Občianskeho zákonníka vyplýva, že premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať, a ani ho platne zabezpečiť.

46. Právny predchodca žalobcu je bankou, teda obchodnou spoločnosťou, pričom jedným z predmetov jeho podnikania bolo poskytovanie úverov. Žalovaná pri uzatvorení a plnení zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Predmetná zmluva je preto podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka zmluvou spotrebiteľskou a v zmysle § 2 písm. a) a b) zákona o spotrebiteľských úveroch, jedná sa o spotrebiteľský úver.

47. Je zrejmé, že vo vzťahoch založených spotrebiteľskou zmluvou premlčané právo nemožno vôbec vymáhať, teda uplatniť na súde a súd prihliada na takúto nevymáhateľnosť práva aj bez námietky dlžníka. Neobstojí ani argumentácia o porušení rovnosti strán v spore. Osobitná úprava následkov premlčania práva zo spotrebiteľských zmlúv sa totiž vzťahuje tak na spotrebiteľa, ako aj na dodávateľa. Úprava v ust. § 54a vety prvej Občianskeho zákonníka je porovnateľná s úpravou stávky a hry uvedenej v ust. § 845 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka. Ani tieto plnenia taxatívne vymenované v označenom zákonom ustanovení nie je možné súdne vymáhať. Takéto plnenia preto nie je možné súdom ani priznať a žalobu treba z uvedeného dôvodu zamietnuť (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.zn. 6CoCsp/23/2020 z 28. 10. 2020).

48. S ohľadom na uvedené v súlade s § 54a Občianskeho zákonníka súd prihliadol na premlčanie žalobcom uplatnenej pohľadávky.

49. Plnenie dlhu možno dohodnúť aj v splátkach. Ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, je dlžník povinný uhradiť každú splátku k dohodnutému termínu. Veriteľ môže od dlžníka žiadať vždy len splnenie príslušnej splátky, ktorá sa stane splatnou (zročnou) podľa dohody účastníkov alebo na základe rozhodnutia súdu či uznania práva. Predčasnú splatnosť peňažného záväzku môže veriteľ za podmienok stanovených v § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka vyvolať jednostranným právnym úkonom.

50. Ak toto právo nevyužije, celý dlh sa bude premlčovať odo dňa zročnosti jednotlivých splátok. Situácia sa zmení, ak veriteľ účinne uplatní zaplatenie celej pohľadávky naraz.

51. Právo veriteľa na uplatnenie tzv. straty výhody splátok sa premlčí v trojročnej premlčacej dobe; pre začiatok jej plynutia je rozhodujúci okamih, kedy sa stala splatnou splátka, v dôsledku nezaplatenia ktorej veriteľ právo na stratu výhody splátok uplatnil (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 26 Cdo 3012/2015 z 2. 11. 2015).

52. V ustanovení § 103 Občianskeho zákonníka, ktoré je vo vzťahu k všeobecnému ustanoveniu § 101 Občianskeho zákonníka špeciálne, je počiatok premlčania upravený odlišne od všeobecného. Podľa vety prvej ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti, neplynie teda odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz (§ 101 Občianskeho zákonníka). Podľa vety druhej v prípade tzv. zosplatnenia dlhu len pre v budúcnosti majúce byť splatné splátky, premlčacia doba začne plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky (§103 Občianskeho zákonníka), avšak tej, ktorá bola dôvodom pre uplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Preto premlčanie celého zvyšku dlhu nie je viazané na okamih využitia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka veriteľom, ale na okamih splatnosti tej splátky, kvôli ktorej toto právo využíva.

53. Ak veriteľ právo na zosplatnenie celého dlhu, ktorý mal byť pôvodne zaplatený v splátkach, účinne uplatní, začína plynúť premlčacia doba od splatnosti tej nesplnenej splátky, v dôsledku ktorej k uplatneniu predčasnej splatnosti dlhu došlo.

54. Ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka modifikuje § 565 Občianskeho zákonníka vo vzťahu k spotrebiteľským zmluvám. Podľa neho je strata výhody splátok podmienená splnením, že musí ísť o a) spotrebiteľskú zmluvu, b) strata výhody splátok nenastáva automaticky pre nesplnenie niektorej splátky, ale až po uplatnení práva veriteľa; veriteľ môže toto právo uplatniť najskôr až po uplynutí lehoty 3 mesiacov od omeškania dlžníka so zaplatením splátky, c) veriteľ upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva na zaplatenie celej pohľadávky. Obsahom upozornenia dlžníka je, že veriteľ si uplatňuje právo na jednorazové zaplatenie celej pohľadávky naraz.

55. Podľa tejto úpravy dodávateľ môže uplatniť právo vyplývajúce z § 565 Občianskeho zákonníka, t.j. žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Toto právo však môže uplatniť iba za podmienky, že naň upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní.

56. Napriek rozdielnym názorom odvolacích súdov na začiatok plynutia premlčacej doby, jedným z akceptovaných je aj názor, že by malo ísť o prvú omeškanú splátku, ktorá nebola uhradená, čo je logický dôsledok zásady upravenej v § 101 Občianskeho zákonníka spočívajúcej v tom, že relevantné je posúdenie toho, kedy sa právo mohlo vykonať prvýkrát. Zákonodarca totiž jasne v § 103 vete druhej Občianskeho zákonníka uviedol, od kedy plynie premlčacia doba pri zosplatnení úveru, t.j. odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Účelom tohto ustanovenia je, aby veriteľ pri omeškaní dlžníka nebol pasívny a aby včas využil svoje právo na zosplatnenie úveru. Premlčacia doba rozhodne neplynie od momentu účinnosti zosplatnenia úveru, čo by priamo odporovalo osobitnej úprave začiatku plynutia premlčacej doby uvedenej v § 103 Občianskeho zákonníka. Obdobné závery o tom, že premlčacia doba podľa § 103 Občianskeho zákonníka pri zosplatnení úveru plynie už od omeškania prvej splátky vyplývajú napríklad z rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 22Co/161/2018 zo dňa 26.03.2019, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/26/2017 zo dňa 28.6.2018, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/95/2018 zo dňa 13.9.2018, Krajského súdu v Trnave sp. zn. 26Co/276/2017 zo dňa 23.10.2018, Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 27Co/315/2017 zo dňa 27.2.2018, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/34/2018 zo dňa 18.10.2018 alebo Krajského súdu v Trnave sp. zn. 26Co/176/2017 zo dňa 26.3.2018.

57. V prípade spotrebiteľskej zmluvy ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka umožňuje uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka až po trojmesačnom omeškaní s niektorou splátkou. V tejto časti je predmetné ustanovenie lex specialis k § 565 druhej vety Občianskeho zákonníka, podľa ktorého možno toto právo uplatniť len do splatnosti nasledujúcej splátky. Ak totiž pri spotrebiteľskom úvere splácanom mesačnými splátkami musí uplynúť trojmesačné omeškanie s niektorou splátkou, za ten čas sa stanú splatné najmenej dve ďalšie splátky. Ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka jasne hovorí, že toto právo uplatniť môže, avšak len za tam uvedených podmienok. Teda v prípade spotrebiteľskej zmluvy môže veriteľ uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka po uplynutí trojmesačného omeškania s niektorou splátkou bez ohľadu na to, že medzičasom boli zročné ďalšie splátky.

58. V súvislosti s uvedeným názorom súd poukazuje aj na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3Co/115/2019 z 22. 10. 2019: „Súd prvej inštancie správne konštatoval, že premlčacia lehota (v zmysle druhej vety §103 Občianskeho zákonníka) začala plynúť odo dňa zročnosti tej splátky od splatnosti ktorej uplynuli tri mesiace a pre ktorú k zosplatneniu došlo. Teda tá, ktorá zosplatnenie spotrebiteľského úveru vyvolala. Možno konštatovať, že žalobca si v konaní uplatňuje premlčané právo ktorého vymáhaniu bráni ust. § 54a Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 879v Občianskeho zákonníka.“

59. Konečnú splatnosť úveru žalobca vyhlásil ku dňu 29.12.2016, čo žalobca sám deklaruje aj predložením oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti z 24.1.2017. Spotrebiteľský spor je spor, ktorý vykazuje isté osobitné prvky, ktorými sa odlišuje od iných, a to aj z pohľadu dôkazného bremena. Nepreukázanie rozhodujúcej skutočnosti dodávateľom nemôže byť na ujmu spotrebiteľa (rozsudok Krajského súdu Trenčín sp.zn. 27Co/137/2017 zo dňa 28. 11. 2017). Súd tak samotné vyhlásenie

mimoriadnej splatnosti úveru v danom prípade nepovažoval za spornú skutočnosť, ktorej nepreukázanie by mohol v danom prípade vyhodnotiť v neprospech spotrebiteľa.

60. V oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti z 24.1.2017 právny predchodca žalobcu nekonkretizoval nezaplatenú splátku pre ktorú sa rozhodol využiť svoje právo na zaplatenie celého dlhu. Súd v tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, č.k. 6Co/26/2017-83 zo dňa 28.06.2018, v odôvodnení ktorého súd uviedol, že: „Odvolací súd tiež poznamenáva, že taký právny úkon, akým je zosplatnenie celého dlhu by mal obsahovať dôležitý údaj a to identifikáciu tej nezaplatenej splátky, pre ktorú sa veriteľ rozhodol využiť svoje právo na zosplatnenie celého dlhu. Práve totiž od splatnosti tejto splátky sa začína počítať premlčacia doba podľa § 103 Občianskeho zákonníka. Preto možno celkom opodstatnene konštatovať nad rámec potreby pre rozhodnutie v merite veci, že právny úkon, ktorým veriteľ zosplatnil celý dlh je na úkor určitosti nejasný, vyvoláva otázky a preto neplatný pre jeho neurčitost' (§ 37 ods. 1 OZ).“

61. Vo výzve z 25.11.2016 právny predchodca žalobcu uvádza dlžnú sumu 1098,80 eur, pričom do uvedeného dňa žalovaná celkovo uhradila 5391,07 eur a poslednú úhradu v sume 11,57 eur vykonal dňa 16.2.2016 (podľa prehľadu splácania a špecifikácie predloženej žalobcom dňa 5.5.2021).

62. Z výzvy zo dňa 25.11.2016 teda vyplýva, že žalovaná mal nedoplatok na splátkach vo výške 1098,80 eur, pričom výška jednej splátky úveru predstavoval 95,79 eur. Podľa výpisu z úverového účtu (čl.76 spisu) bola posledná uhradená splátka pred vyhlásením splatnosti dňa 16.2.2016. Ku dňu 25.11.2016 tak bola žalovaná v omeškaní minimálne s 11 celými splátkami úveru po 95,79 eur. Jednoznačne je však možné uviesť, že ku dňu Oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru 24.1.2017 bola žalovaná v omeškaní viac ako tri mesiace so splátkou splatnou dňa 20.10.2016.

63. S ohľadom na uvedené začala plynúť 3-ročná premlčacia doba z predmetnej zmluvy najneskôr od 20.10.2016. K premlčaniu nároku žalobcu vo všeobecnej trojročnej premlčacej dobe teda došlo v zmysle § 103 Občianskeho zákonníka v októbri 2019, a to 20.10.2019. Žaloba bola na Okresnom súde Banská Bystrica podaná až 27.11.2019, teda po uplynutí 3-ročnej premlčacej doby. Z uvedených dôvodov preto súd žalobu žalobcu zamietol.

64. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že samotné zákonné ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka (bez ohľadu na polemiku ohľadne nerovnosti či rovnosti vzťahov medzi dodávateľom a spotrebiteľom) uvádza, že „ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky“, čím sám zákon výslovne stanovuje, že začatie plynutia premlčacej doby časovo predchádza momentu predčasnej splatnosti ostávajúceho časti dlhu.

65. Súd zohľadňuje ustálenú rozhodovaciu prax súdov a poukazuje na vyššie cit. ust. § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka a najmä na interpretačné pravidlo citované v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4 Obdo 45/2012 zo dňa 24. júna 2013, podľa ktorého „pri nejednoznačnom výklade akejkoľvek problematiky týkajúcej sa ochrany spotrebiteľa, je potrebné uprednostniť vždy ten výklad, ktorý sleduje záujem spotrebiteľa“.

66. Pokiaľ ide o ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ktoré v spotrebiteľskej zmluve umožňuje uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka až po trojmesačnom omeškaní s niektorou splátkou, toto ustanovenie práve zvyhodňuje spotrebiteľa v právnom vzťahu, preto ho nemožno vykladať v prípade inštitútu premlčania v neprospech spotrebiteľa tým, že sa bude posúvať začiatok plynutia premlčacej doby na neskorší dátum. Uvedené ustanovenia práve zvyhodňujú spotrebiteľa ťahajúceho v zmluvnom vzťahu s dodávateľom „za kratší koniec“. Súdu nie je vôbec zrejmé, ako by v prípade trojročnej premlčacej doby mal byť znevýhodnený dodávateľ tým, že musí podať žalobu na súd o tri mesiace skôr. Uvedené ustanovenia majú práve predchádzať zneužívaniu postavenia dodávateľa, ktorý otáľal s podaním žaloby proti spotrebiteľovi očakávajúc akumuláciu príslušenstva pohľadávky na úkor spotrebiteľa.

67. Vo všeobecnosti moment začiatku plynutia premlčacej doby nemožno automaticky stotožňovať so splatnosťou pohľadávky ani vznikom omeškania, aj keď za určitých okolností môžu byť totožné. Napríklad pre posúdenie začiatku plynutia objektívnej premlčacej doby je irelevantné, kedy (a či

vôbec) sa stal nárok na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia splatným (porovnaj rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR zo 14. 12. 2006, sp. zn. 33 Odo 52/2005). Ust. § 103 Občianskeho zákonníka tak isto upravuje začiatok plynutia premlčacej doby v osobitnom prípade, pričom okrem vyššie uvedeného existujú aj ďalšie osobitné prípady začiatku plynutia premlčacej doby, ktoré osobitne upravuje Občiansky zákonník. Napríklad rozhodujúcou skutočnosťou pre určenie začiatku plynutia premlčacej doby práva na poistné plnenie je okamih, kedy došlo k poistnej udalosti, nie dátum splatnosti poistného plnenia (porovnaj rozhodnutie NS ČR z 23. 2. 2011, sp. zn. 25 Cdo 3771/2008).

68. Konečnú splatnosť úveru žalobca vyhlásil ku dňu 29.12.2016 s tým, že žalovaná bola v čase vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru v omeškaní s plnením splátok po dobu dlhšiu ako tri mesiace od 20.10.2016, čo žalobca sám deklaruje v špecifikácii žalovanej sumy z 5.5.2021. Spotrebiteľský spor je spor, ktorý vykazuje isté osobitné prvky, ktorými sa odlišuje od iných, a to aj z pohľadu dôkazného bremena. Nepreukázanie rozhodujúcej skutočnosti dodávateľom nemôže byť na ujmu spotrebiteľa (rozsudok Krajského súdu Trenčín sp.zn. 27Co/137/2017 zo dňa 28. 11. 2017). Súd tak samotné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru v danom prípade nepovažoval za spornú skutočnosť, ktorej nepreukázanie by mohol v danom prípade vyhodnotiť v neprospech spotrebiteľa.

69. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 7CoCsp/1/2020 z 28. 10. 2020, v ktorom konštatoval nasledovné: „Odvolací súd zdôrazňuje, že bolo právom žalobcu (nie povinnosťou) úver zosplatiť. Nakoľko žalobca pristúpil dňa 25.9.2016 k zosplateniu celkového úveru, bola to splátka splatná dňa 20.5.2016, ktorá vyvolala zosplatenie, resp. pre nezaplatenie ktorej bolo právom žalobcu zosplatiť ostatný (nezosplatený) zvyšok úveru. Zákonným momentom ustanoveným v § 103 druhá veta Občianskeho zákonníka, ktorý určil začiatok plynutia premlčacej doby pri zosplatení dlhu, je tak moment splatnosti splátky, pre ktorú veriteľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, a to napriek skutočnosti, že splatnosť a tým aj začiatok plynutia premlčacej doby niektorých splátok pred vyhlásením predčasnej splatnosti nastal po tejto dobe. Kogentná zákonná dikcia v tomto smere modifikuje podľa názoru odvolacieho súdu moment začatia plynutia premlčacej doby z dôvodu právnej skutočnosti, a to zosplatenia úveru. Premlčacia doba práva na zaplatenie celého zosplateného dlhu sa v zmysle zákona začala skôr, ako došlo k zosplateniu dlhu, a to odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, pre ktorú bol dlh zosplatený.“

70. Pokiaľ ide o aplikáciu všeobecnej trojročnej premlčacej doby podľa Občianskeho zákonníka a nie štvorročnej podľa Obchodného zákonníka na daný vzťah zo spotrebiteľskej zmluvy, súd považuje za potrebné poukázať na to, že prednosť majú osobitné ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú súčasťou špeciálnej právnej úpravy v oblasti spotrebiteľského práva vrátane ustanovení § 52 až §54 Občianskeho zákonníka. Dualistický systém záväzkového práva (dve kúpne zmluvy, dvojaká úprava premlčania, dvojaká úprava odstúpenia od zmluvy a pod.) v našom právnom poriadku síce dlhodobo funguje, avšak niet rozumného dôvodu na skonštatovanie, že na premlčanie v spotrebiteľsko-právnej, a teda typickej občianskoprávnej veci má dopadať právna úprava regulujúca vzťahy v zásade medzi podnikateľmi, ak Občiansky zákonník ako kódex občianskeho súkromného práva takúto úpravu má a je pre nepodnikateľov výhodnejšia.

71. Popretím úveru ako absolútneho obchodu sa nemôže rozumieť stav, ak súd aplikuje ustanovenie § 54 ods. 1 OZ, ktoré má svoj obsah a ktorým zákonodarca sledoval dôležitý cieľ v spotrebiteľských zmluvách bez ohľadu na typ zmluvy, teda aj v prípade absolútnych obchodov (absolútne obchody sú vzťahy regulované Obchodným zákonníkom bez ohľadu na povahu účastníkov zmluvy). Zo žiadneho ustanovenia zákona nevyplýva, že by z pôsobnosti ustanovenia § 54 ods. 1 OZ boli vylúčené niektoré typy spotrebiteľských zmlúv. Teda ustanovenie § 54 ods. 1 OZ reguluje aj absolútne obchody.

72. Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie (§ 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Ustanovenie § 54 ods. 1 OZ je ustanovením lex specialis s dopadom na všetky spotrebiteľské zmluvy, a teda aj na odložené platby v spotrebiteľských vzťahoch vrátane úverov.

73. Ustanovenie § 54 ods. 1 OZ preto treba vykladať tak, že v prípade dualistickej právnej úpravy inštitútov súkromného práva sa na spotrebiteľské právne vzťahy nepoužije obchodné právo (Obchodný zákonník), ak aplikáciou konkrétnej zmluvnej podmienky by sa postavenie spotrebiteľa oproti

občianskoprávne úprave zhoršilo. Ustanovenie § 54 ods. 1 je dôsledkom transpozície čl. 8 smernice. Smernica síce neharmonizuje dualistické právne úpravy inštitútov súkromného práva, no na druhej strane nebráni ani regulácii, akú predstavuje ustanovenie § 54 ods. 1 OZ a ktoré bráni akémukoľvek zhoršeniu postavenia spotrebiteľa oproti Občianskemu zákonníku, § 54 ods. 1 OZ.

74. Súd je toho názoru, že akékoľvek ustanovenie zmluvy, v rozpore s § 54 ods. 1 OZ zhoršuje postavenie žalovanej ako spotrebiteľa, v prípade, že výlučnou aplikáciou Obchodného zákonníka prakticky vylučuje použitie ust. Občianskeho zákonníka o premlčaní. Paušálne uprednostnenie Obchodného zákonníka by malo na spotrebiteľov nepriaznivé následky hraničiace až s neprístupnosťou k občianskym právam, ktoré priznáva Občiansky zákonník na rozdiel od Obchodného zákonníka.

75. Podľa rozhodnutia Krajského súdu Prešov sp.zn. 6Co/105/2013 zo dňa 10.12.2013 „...súd so zreteľom na uvedené nevidí dôvod na vylúčenie aplikácie priaznivejšieho ustanovenie o premlčacej dobe trojročnej podľa Občianskeho zákonníka oproti premlčacej dobe štvorročnej typickej podľa Obchodného zákonníka, a to s poukazom na ust. § 54 ods. 1 OZ. Občiansky zákonník ako kódex občianskeho súkromného práva úpravu premlčania má a je pre nepodnikateľov výhodnejšia (porov. tiež uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 25.1.2011 sp. zn. 5 M Cdo 20/2009).“

76. Rovnako súd v tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 3 Cdo 87/2017 z 14.9.2017, v ktorom sa uvádza, že „V preskúvanom prípade nemá dovolací súd dôvod spochybňovať názor žalobcu, že úver je tzv. absolútnym obchodom a že naň dopadá tretia časť Obchodného zákonníka. Zároveň je však potrebné mať na zreteli, že úverová zmluva vykazuje aj znaky spotrebiteľskej zmluvy. Povaha tejto právnej veci ako spotrebiteľskej sa nemohla zmeniť v dôsledku postúpenia pohľadávky. Súdna prax považuje obdobné právne vzťahy vzhľadom na vzťah medzi podnikateľom a nepodnikateľom a so zreteľom na nepodnikateľský účel zmluvy za typické občianskoprávne (spotrebiteľské) vzťahy. Účastníkmi týchto vzťahov sú obchodník (poskytujúci úver v rámci svojho predmetu činnosti) a spotrebiteľ (ktorý prijíma úver na svoju osobnú spotrebu); ide tu teda o typické občianskoprávne vzťahy. Vzhľadom na to je v plnom súlade s princípmi ochrany spotrebiteľa požiadavka, aby v prípade duplicitnej právnej úpravy rovnakých inštitútov súkromného práva, bola (aj z hľadiska premlčania, dĺžky premlčacej doby a jej plynutia) aplikovaná právna úprava obsiahnutá v Občianskom zákonníku, a nie v Obchodnom zákonníku. Správnosť aplikácie občianskoprávnej premlčacej doby - dokonca aj v absolútnych obchodoch majúcich zároveň spotrebiteľský charakter - z ústavnoprávneho hľadiska nespochybnil ani ústavný súd (viď napríklad uznesenie ústavného súdu z 19. júna 2013 sp. zn. I. ÚS 402/2013).

77. Podľa ďalšieho judikatúrou akceptovaného názoru je možné vychádzať dokonca zo skoršieho dňa začiatku plynutia premlčacej doby. Do dňa 29.12.2016, ku ktorému mala byť vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru, bolo splatných 68 splátok úveru po 95,79 eur a jedna vo výške 13,74 eur (30.4.2011) spolu v sume 6527,46 eur. Neuhradených a splatných tak ku dňu 29.12.2016 ostalo 11 splátok úveru spolu v sume 1136,39 eur. Aj v prípade, že časť dlžnej sumy mohli byť úroky z omeškania (najviac 30,82 eur podľa špecifikácie predloženej žalobcom), z uvedeného je zrejmé, že posledná celá neuhradená splátka bolo splatná približne rok pred dátumom 29.12.2016 (jedná sa o splátky splatné od 20.2.2016 do 20.12.2016, s ktorými bola žalovaná v čase predloženej výzvy v omeškaní).

78. Za uvedených okolností najmä s prihliadnutím na skutočnosť, že žalovaná uhradila do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti sumu 5391,07 eur a s prihliadnutím na nejasnosť mimoriadneho zosplatnenia pre neuvedenie splátky, pre ktorú vyhlásil predčasnú splatnosť úveru, možno považovať nárok žalobcu za premlčaný, nakoľko je zrejmé, že žaloba bola na súde podaná dňa 27.11.2019 a prvá nesplnená splátka bola splatná viac ako tri roky pred uvedeným dňom. Nejasnosti súd vyhodnotil v prospech spotrebiteľa a na úkor žalobcu, ktorý sám presne neoznačil pri vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru splátku, pre ktorú došlo k zosplatneniu úveru (v súvislosti s obdobným postupom porovnaj napríklad rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 7CoCsp/25/2020 z 30. 11. 2020: „V predžalobnej upomienke zo dňa 26.01.2017 právny predchodca žalobcu upozornil žalovanú na možnosť zosplatnenia úveru, ak nedôjde k úhrade omeškaných mesačných splátok v celkovej výške 210 eur. Vzhľadom na výšku mesačnej splátky 35 eur, v čase predžalobnej upomienky bola žalovaná v omeškaní so splátkami splatnými v dňoch 20.08.2016, 20.09.2016, 20.10.2016, 20.11.2016, 20.12.2016 a 20.01.2017. Následne podaním zo dňa 29.03.2017 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanej vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru. Vychádzajúc z

vyššie uvedeného je nepochybné, že k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru došlo pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 20.08.2019.“).

79. Súd poukazuje na skutočnosť, že vychádzal zo skutočností a dôkazov žalobcom predložených, pričom v súlade s § 154 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí. Toto ustanovenie sa použije vo vzťahu k dodávateľovi aj v spotrebiteľskej veci.

80. Aj v prípade, že by nárok žalobcu v danom prípade nebol premlčaný (s čím sa súd z vyššie uvedených dôvodov nestotožňuje), úlohou súdu by bolo zaoberať sa skutočnosťou, či predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje všetky obligatórne náležitosti podľa vyššie cit. ust. § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch účinného ku dňu jej uzavretia.

81. Už zo samotného obsahu zmluvného formulára z 26.4.2011 je zrejmé, že celková čiastka uvedená vo výške 11287,82 eur nezodpovedá skutočnosti, nakoľko ak žalobca uvádza výšku splátky v sume 95,79 eur (vrátane istiny, všetkých úrokov a poplatkov), potom 120 splátok po 95,79 eur a jedna splátka vo výške 13,74 eur spolu predstavujú 11508,54 eur a nie sumu žalobcom v zmluve uvedenú 11287,82 eur.

82. Z ustanovenia 1. časti I. zmluvy je zrejmé, že spotrebiteľ bol povinný platiť aj spracovateľský poplatok vo výške 119 eur, ktorý bol splatný jednorazovo a poplatok za správu úveru vo výške 2,99 eur mesačne. Podľa ustanovenia 1. časti II. zmluvy je zrejmé, že bol dojednaný aj súbor poistenia, nevedno však v akej výške a v akých intervaloch bol spotrebiteľ poplatok za poistenie povinný platiť.

83. Podľa § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.

84. Podľa § 2 písm. h) zákona o spotrebiteľských úveroch celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom.

85. V danom prípade nie je naplnené zákonné ustanovenie § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch, pričom zákonnou náležitosťou úverovej zmluvy v čase jej uzatvorenia bola aj celková čiastka, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť. Zo zmluvy nie je možné dospieť k celkovej čiastke úveru zo skutočností žalobcom v zmluve deklarovaných. Údaje v zmluve uvedené nekorešpondujú so skutočnosťou, čoho dôsledkom je bezúročnosť a bezpoplatkovosť celého úveru pre absenciu obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a to celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť.

86. Pre absenciu tejto povinnej náležitosti zmluvy je potrebné považovať tento spotrebiteľský úver za úver bez poplatkov a bez úrokov, ako to vyplýva z cit. ust. § 11 ods. 1 písm. a) zák. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (v súvislosti s absenciou uvedenej náležitosti porovnaj napríklad rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 15CoCsp/12/2020 z 16. 07. 2020, tiež rozsudok Krajského súdu v Trnave sp.zn. 10Co/114/2018 z 25. 09. 2019).

87. Žalobca by tak v danom prípade mal nárok iba na istinu úveru po odrátaní všetkých úhrad vykonaných žalovanou, avšak iba za predpokladu, že tento uplatnený nárok by nebol premlčaný, čo súd vyššie skonštatoval. Žalovanej bol poskytnutý úver vo výške 6000,- eur eur, pričom žalovaná celkovo uhradila k predmetnému úveru sumu 5391,07 eur, preto ani bez prihladenia na premlčanie by nárok žalobcu presahujúci sumu 608,93 eur nebol dôvodný.

88. Súd žalobu žalobcu zamietol v celom rozsahu z dôvodu uplatnenia premlčaného nároku.

89. Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

90. V zmysle § 255 ods. 1 a ods. 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

91. Podľa § 262 ods. 1, ods. 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

92. Žalobca bol v predmetnej veci v celom rozsahu neúspešný, nakoľko bola jeho žaloba zamietnutá. Vzhľadom na to, že žalobca bol v konaní neúspešný, neprislúcha mu nárok na náhradu trov konania. V plnom rozsahu tak bola v danej veci úspešná žalovaná, ktorej patrí nárok na priznanie náhrady trov konania proti žalobcovi v rozsahu 100%.

93. Z obsahu spisového materiálu však vyplýva, že žalovanej v konaní preukázateľne žiadne účelne vynaložené výdavky v súvislosti s uplatňovaním a bránením práva ako trovy konania, ktoré je potrebné nahradiť, nevznikli. Dvojfázové rozhodovanie o trovách konania, predpokladajúce prvé rozhodnutie súdu povolaného skončiť konanie vo veci len o nároku na náhradu a druhé až následné rozhodnutie súdu prvej inštancie o výške náhrady (porovnaj § 262 ods. 1 a 2 CSP) má totiž zmysel len pri pozitívnom vyriešení otázky nároku na náhradu, a naopak taký zmysel nemá, ak výsledkom uvažovania o nároku na náhradu je záver o neexistencii takéhoto nároku u žiadnej zo strán sporu. V tejto súvislosti súd považuje za potrebné poukázať aj na článok 17 CSP, kde je stanovený princíp hospodárnosti konania, ako aj postup súdu bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu. Nakoľko žalovanej žiadne trovy konania nevznikli, súd rozhodol už v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, že nemá nárok na náhradu trov konania, a to aj s poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej sp. zn. 6 Cdo 166/2016zo dňa 26.10.2016, obdobne uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo 5/2017 zo dňa 25.1.2017 a uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo 14/2018 zo dňa 28.02.2018.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Vranov nad Topľou, písomne, v príslušnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada

mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.